

společný čtvrtletní **Zpravodaj**

OBCÍ ŘETŮVKA, ŘETOVÁ A PŘÍVRAT

2021 Ročník XXI

2

Hurá na prázdniny!

NOVÁ INFORMAČNÍ TABULE O OBCE ŘETŮVKA U KAPLE SV. VÁCLAVA

V obci nám chybělo místo, kde by se návštěvníci mohli dozvědět základní informaci o Řetůvce a její historii. Proto jsme se se zastupiteli rozhodli zajistit informační tabuli, která je od jara umístěna na významném místě v obci, u kaple sv. Václava, z kterého je zároveň krásný výhled na naši vísku.

Tabuli nám vyrobila společnost Reklamy Špaček. Všem našim občanům, kteří přispěli dobovými fotografiemi a informacemi, bych chtěl ještě jednou velice poděkovat.

Pavel Bělovský

AKTUÁLNÍ INFORMACE REKONSTRUKCE KŘÍŽOVATKY

Jak už bylo sděleno v minulém zpravodaji, v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí křižovatky čeká občany Řetůvky řada dopravních omezení. Začátek rekonstrukce se z důvodu průtahů ve výběrovém řízení protáhl o asi dva měsíce. V době uzávěrky tohoto zpravodaje bylo téměř se stoprocentní jistotou zřejmé, že stavba začne v průběhu července.

Stavbu bude provádět firma OHL Brno, která zvítězila ve výběrovém řízení. Tato firma splnila obě hlavní kritéria (nejlevnější nabídka a doba stavby maximálně 80 dní). Další podrobnější informace mohou občané Řetůvky získat na internetových stránkách obce a na vývěsních tabulích.

Pavel Štantejský

OPRAVA PROPUSTKU

V obci Řetůvka máme několik strží, které svádí vodu z kopců do údolí a pak do potoka. Jejich stav je časovanou bombou, a jedna taková koncem února dala o sobě vědět.

Propustek u kulturního domu se zbortil, a sním postupně i část asfaltové komunikace. Odborná oprava by pro nás znamenala větší finanční zásah do rozpočtu. Proto chlapi vymysleli postup opravy svépomocí. Museli vylámat a rozbít betonovou desku, odřezat železa, odstranit a roztrždit kameny, vyčistit a vybrat drobné sedimenty. Zbudovali bednění a začali betonovat, celou konstrukci podpořili betonářskou ocelí a kari sítí. Po vytvrdnutí materiálu usadili patníky, upravili okolí a zaseli travu.

Dílo se podařilo, propustek je opravený. Za tuto práci děkuji chlapům, kteří se na opravě podíleli a svými zkušenostmi odvedli skvělé dílo.

Eva Novotná

AKCE UKLIÐME NAŠI OBEC ŘETŮVKU

Toto jaro nám vládní opatření trochu zkomplikovala organizaci tradičního úklidu Řetůvky a jejího okolí, které se koná v rámci celostátně organizované akce „Ukličme Česko“. Protože nebylo možné setkávání více lidí, tak jsme tento rok k akci přistoupili jiným způsobem. Každý se mohl individuálně v průběhu dubna zapojit do úklidu přímo v obci nebo přilehlém okolí a poslat foto se sesbíraným odpadem na obecní úřad. Všechny mladé pomocníky za jejich snahu obec odměnila sladkým překvapením.

Chtěl bych moc poděkovat všem, co věnovali část svého vlastního času pro tuto dobrou věc. Zvláštní poděkování patří mladým pomocníkům, kteří ukázali, že jim na čistotě v naší obci záleží.

Pavel Bělovský

UKLIÐME ČESKO

Za slunečného sobotního odpoledne 24. dubna vyrazily ve 13 hod. od Obecního úřadu v Přivratu různými směry tři skupiny dobrovolníků. Cílem bylo osvobodit přírodu od všude přítomných odpadků v Zacharovci, v Sečném a v okolí rybníků. I přesto, že se podobná akce kvůli pandemii v roce 2020 neuskutečnila, lidé nezapomněli a účast byla opět hojná. Vyrazilo nás celkem čtyřicet, z toho dvacet dětí, věkový rozdíl mezi nejmladším a nejstarším účastníkem byl 80 let.

A tak, za zvědavého dozoru ohleduplných řidičů, byly žluto-zelenými

skřítky z příkopů podél silnice vyzdviženy nevšední nálezy, jako spodní prádlo, záchodové prkénko, láhev vodky či pár zachovalých pánských bot, a valník se tak rychle zaplnil.

Vydařená akce byla vyhodnocena, za dodržení bezpečnostních pravidel MZČR, u výdejního okénka na sále hospody U Coufalů. Na tvářích všech účastníků byla patrná radost, že jsme stále spolu, že žijeme, že protentokrát zhasl červený nápis:

ZRUŠENO - pandemie.

Hana Vaňousová

PARKOVÁNÍ V ŘETOVÉ U KONZUMU

Konzum v Řetové je obchodem, kde je radost nakupovat. Sortiment nebývá široký, příjemná obsluha a příhodná otevírací doba včetně pošty. Jeho umístění na kopci je nešťastné, co se týče parkování u něj. Při přesunu pošty do Konzumu se obec podílela na zřízení 3 parkovacích míst vedle prodejny. Má to ale svá úskalí. Cesta k parkovišti vede přes soukromý pozemek Šimkových. A já bych ráda všechny nakupující požádala o ohleduplnost k majitelům pozemku.

Parkovat vedle Konzumu samozřejmě majitelům nevadí, ale apeluji na Vás, abyste nestáli u rampy pro zásobování – to je vyhrazené pro zásobování, a určitě také ne před vjezdem do statku, kde bráníte vjezd do domu, to vadí nejvíce. Samozřejmě když člověk nakupuje těžké věci, tak si nahoru klidně může dojet, pokud je volné místo. Ale nešvar jezdit si autem pro svačinu a ještě stát na místě, kde auto překáží, je bezohlednost. Buďme k sobě ohleduplní, vždyť těch starších a lidí s postižením, kteří mají problém s pohybem, je v Řetové také pár a pro tyto lidi je parkoviště určeno přednostně, byť zde značka toto nepřikazuje. Nekažme si tedy křehké vztahy s majiteli pozemku příjezdové cesty.

Děkuji za pochopení a slušnost především těch mladých.

Hana Šafářová

ZÁSILKOVNA V ŘETOVÉ

Řetová jde s dobou, a proto bude mít na parkovišti před obecním úřadem umístěn Z-box Zásilkovny, kam si bude moci kdokoli nechat poslat svůj balíček snad ze všech e-shopů v republice. Zatím bude sloužit pro vyzvedávání zásilek, bude mít 3 velikosti schránek a napájen bude ze solárních panelů. Výdej balíčku bude možný přes mobilní aplikaci, kterou si každý bezplatně může stáhnout do svého mobilu. Spuštěním aplikace bude příslušný box otevřen. Platba dobírky bude muset být zaplacená v mobilní aplikaci před vyzvednutím zásilky.

Mnozí z vás již toto jistě využíváte ve městech, nyní se dostává revoluční síť samoobslužných výdejních míst až k nám do obce. Přístupná bude 7 dní v týdnu a 24 hodin denně. K vydání

zásilek dochází bezkontaktně a bez front.

V místě umístění Z-BOXu je možné bez problému krátkodobě zaparkovat. Pevně věřím, že v novém roce bude možné přes Z-BOX zásilky i odesílat.

Až budete tyto řádky číst, pravděpodobně už bude Z-BOX fungovat.

Hana Šafářová

Co je hlavním cílem Z-BOXů?

- ✓ Revoluční síť samoobslužných výdejních i podacích míst
- ✓ Chceme být ještě blíže lidem
- ✓ Doručování zásilek k domu
- ✓ Vyzvedávání zásilek 24/7
- ✓ Okamžité vyřízení bez front
- ✓ Bezkontaktní předání
- ✓ Platba dobírek přes aplikaci

Základní škola

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM

Všemi dlouho očekávané letní počasí ohlašuje blížící se konec školního roku. Školáci jásají a těší se na volné dny. A vlastně i pedagogové, i když ti přijímají vše s rozpaky - uplynulý školní rok opět nebyl standartní. Díky době koronavirové probíhala distanční výuka takřka sedm měsíců z deseti. Pravda, některé ročníky do školy mohly již dříve, ale ani tehdy neprobíhala výuka obvyklým způsobem. Přesto ale se všichni snažili děti vzdělávat a vychovávat podle svých nejlepších schopností. Chtěli bychom poděkovat rodičům za celoroční podporu a spolupráci při distanční výuce. A také pochválit všechny žáky za zvládnutí tohoto nevšedního způsobu vzdělávání.

Úspěšně jsme dokončili projekt EU - Šablony II v MŠ, ZŠ i ŠD - realizovalo se vzdělávání pedagogů, projektové dny v místě školy i tzv. výjezdní - Letohrad, Pasíčka a Planetárium Hradec Králové. V MŠ se ukončí i podpora formou mentoringu. Ve škole i družince byly realizované kluby — deskové hry, čtení, doučování.

PROJEKTOVÝ DEN VE ŠKOLE

Pátek 21. 5. byl v naší škole projektovým dnem v rámci Šablon II. Tématem byla bezpečnost při sportech a v dopravě, první pomoc, ošetření běžných úrazů a zdravé stravování. Celé dopoledne bylo rozděleno do tří bloků, v rámci kterých si žáci povídali o bezpečnosti a o nebezpečných situacích, které mohou nastat. V druhé části si se zdravotní sestřičkou z dětského oddělení nemocnice ukázali, jak si poradit při různých úrazech. Poslední blok byl věnován zdravému stravování. Děti si pod vedením paní učitelek připravily zdravou svačinku - ovocný špíz, mrkvový salát a jednohubky s tvarohovou a zeleninovou pomazánkou. Výbornou tečkou na závěr byl pak společný „raut“. A jak akci hodnotily děti?

Sestřička Lída nám ukazovala jak se chovat v některých situacích, vyzkoušeli jsme si resuscitaci neboli masáž srdce na figuríně. Když paní sestřička vyvolala Toničku, no paní, Toničko to šlo! Také jsme si povídali o popáleninách, křečích a zlomeninách, vyzkoušeli jsme si masáž srdce na figuríně dospělého a miminka a také zavolat jako tísňovou linku.

Potom jsme se šli trochu proběhnout a pak jsme ve třídách vařili jednohubky s tvarohovou pomazánkou a na to jsme dali zeleninu, napichovali jsme ovocné špízy z jablek, hrušek, melounu, vína, meruněk a ananasu. Žáci druhé a páté třídy připravili ovocný salát a zeleninovou pomazánku. Sešli jsme se a pochutnali jsme si, i prvňáci a paní učitelky, byla to mňamina.

Z PRACÍ NAŠICH ŽÁKŮ

Čarodějnický den

30. dubna se naše třída (třetáčky a čtvrtáčky) změnila na školu čar a kouzel. Měli jsme kouzelná jména a plnili čarodějnické úkoly. Vařili jsme elixír chytrosti z čarodějných vyjmenovaných slov, luštili jméno malé čarodějnice, rýsovali pavučinu a pomocí násobilky vymalovali portrét čarodějnice. Kdo to všechno zvládl, dostal průkaz k odletu na koštěti.

Muzeum řemesel

Byli jsme v Muzeu řemesel. Nejdřív jsme z náměstíčka jeli autobusem. Ten nás odvezl do Ústí nad Orlicí. Pak

jsme čekali na vlak, ale mezi tím jsme se nasvačili. Pak, tak po půl hodině, jsme šli na vlak a ten nás dovezl do Letohradu. Tam jsme šli do Muzea řemesel. Byl jsem tam prvně a pro mě to byl zážitek. Byli jsme tam tak 2 hodiny, pán nás provázel. Pak nás zavedl do strašně staré školy. Byl to opravdu zážitek. Moc se mi to líbilo.

Štěpán Červinka, 2. ročník

Nejvíce se mi líbily hasičské helmy. A pak se mně líbilo jet vlakem, a jak jsme šli tam i zpátky. Byl to ten nejlepší zážitek z mého života. A nic víc si nemůžu přát.

Samuel Kopřivský, 2. ročník

Dětský sportovní den

Včera (31. 5.) jsme byli na Mandlu - byl totiž Den dětí. Plnili jsme soutěže. U některých se běhalo a u některých zase přemýšlelo. Nejlepší část byla, když jsme házeli holínkou. A také jsme měli meloun a také jsme hráli Babu. Tento den se nám hodně líbil, bylo to super.

Stanislav Sedláček, Adam Vais

VZDĚLÁVÁNÍ PEDAGOGŮ

Ve čtvrtek 10. června se pedagogové ze základní školy zúčastnili vzdělávacího programu na téma „Nová informatika a robotika“, který se konal v ZŠ Litomyšl U Školek. Ukázkovou hodinu vedl Mgr. Petr Coufal, který působí také na Univerzitě v Hradci Králové. V rámci školení pedagogové viděli, jak lze nově v informatice pracovat a měli příležitost konzultovat svoje dotazy. Projekt byl zaměřen na základy algoritmizace a programování. Pedagogům byly představeny robotické stavebnice Lego WeDo 2.0 a Scottie GO!. S těmito robotickými stavebnicemi budou od září 2021 nově pracovat i žáci naší řetovské základní školy.

PRACOVNÍ PRÁZDNINY

Letošní prázdniny budou opravdu pracovní. Během nich bude dokončena stavba nové mateřské školy a paní učitelky se sem přestěhují a zabydlí, aby 1. září přišly děti do nové, útulné mateřské školy. V budově základní školy se ve všech třídách vybudují nové hygienické koutky (umyvadla, obklady, dlažba, ohříváče vody), třídy a chodby se vymalují. Provede se výměna rozvodů vody, v 1. patře budou opraveny a natřeny dveře. Třídy budou vybaveny novým nábytkem. Škola tím dostane novou tvář - žáci ve škole se mohou těšit na nové prostředí. Další úpravy proběhnou před budovami školky i školy.

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

V příštím školním roce budeme pokračovat v projektu EU – Šablony III. Tentokrát bude zapojena pouze základní škola, která bude rozvíjet žáky v oblasti IT – bude se jednat o propojení informatiky do všech výukových předmětů. Další změnou bude od příštího roku úprava Školního vzdělávacího programu, kde bude taktéž posílena výuka Informatiky (již od 4. ročníku). Nejen v rámci těchto hodin budou žáci řešit logické úkoly, budou se učit základům krokování a programování, budou objevovat, hledat možnosti řešení, budou vedeni k práci v týmu.

Moc bychom si přáli, aby nový školní rok byl rokem „normálním“. Aby děti mohly do školy i školky chodit, abychom nemuseli řešit oddělování jednotlivých tříd od ostatních, abychom mohli sportovat a zpívat. A aby byli všichni zdraví.

*Vážení čtenáři,
přejeme všem krásné a pohodové léto.*

kolektiv pedagogů ZŠ

PŘÍVRATSKÁ KNIHOVNA O PRÁZDNINÁCH

Prívratská knihovna bude o prázdninách otevřena v těchto termínech:
14. července, 28. července, 4. srpna a 18. srpna.

Pravidelně probíhá výměna a doplňování knižního fondu s Městskou knihovnou v České Třebové. Najdete zde spoustu detektivek, historických románů, beletrie pro ženy a české beletrie, pohádky a říkadla pro nejmenší a čtení pro teenagery. K dispozici je i zapůjčení ALBI tužky. Přijďte si vybrat čtení nejen na dovolenou. Těším se na Vaši návštěvu.

Pavčina Nováková, knihovnice

PODĚKOVÁNÍ DO KNIHOVNY V ŘETOVÉ

Srdečně bychom chtěli poděkovat naší paní knihovnici Daně Voleské za dlouholeté vedení obecní knihovny, za oporou pro nerozhodné čtenáře a lidský přístup a upřímnost. Přejí jí jménem svým, obecního zastupitelstva i občanů Řetové pevné zdraví, klid a pohodu. A doufáme, že se budeme dále vídat na tradičních řetovských akcích.

„Ten, kdo čte, žije s každou další knihou život navíc. Kdo nečte, má jen ten svůj.“ (Oscar Wilde)

Hana Šafářová

PRACTICE ENGLISH WITH A NATIVE SPEAKER

Group or Individual Lessons at the Řetová library

For more information contact: jbvanmorrison@gmail.com

602 627 334 (English) 775 373 559 (Čestina)

Kultura

DĚTSKÝ DEN A ROCKOVÁ ZÁBAVA

Po uvolnění vládních nařízení jsme mohli po dlouhé době uskutečnit kulturní akci a tou byl Dětský den, který se konal v sobotu 5. června 2021. Pěkné počasí a dlouhá absence společenských akcí do Řetůvky přilákalo na 80 dětí s rodiči nebo prarodiči. Na děti čekal okruh plný úkolů v ptačím duchu, jako například krmení ptáčat, přenášení vajíček přes překážkovou dráhu, stavění komínu pro čapí hnízdo, vystřihování ptáčků ze sítě, plavení káčat po rybníčku a další. Proč

právě v ptačím stylu? Pozvali jsme k nám sokolníka p. Nejmana z Českého Meziříčí, který dětem přivezl ukázat krásné dravé ptáky jako je orel skalní nebo káně harrisova a povyprávěl o tom, kde žijí, čím se živí a další zajímavé věci ze života ptáků. K dispozici bylo také nafukovací skákací hasičské auto.

Celé odpoledne nám pouštěl písničky Miloš Poslušný, mohli jsme nakoupit ovčí sýry a koření od místních prodejců.

Samozřejmě nechybělo jídlo a pití, které pro

všechny hladové a žíznivé přichystala paní Lada Štantejská z Hospůdky na konci světa.

Věřím, že si děti i dospělí odpoledne společně užili i navzdory tomu, že se přes Řetůvku přehnala asi půl hodinu trvající bouřka.

Od 17.30 hodin začala pro návštěvníky hrát místní kapela Metaxa. S velkou chutí a radostí, po nucené covidové odmlce, nám hráli své a převzaté písně.

Toto již klasické seskupení poté vystřídala mladší skupina Husý krk, která nás dále skvěle bavila.

Po dlouhé době jsme měli možnost se takto sejít, popovídat si a uvolnit se. Myslím, že ten, kdo přišel ať na dětský den nebo později na zábavu, nelitoval, a odcházel spokojený.

Tímto děkuji všem, kteří se na přípravě a realizaci dětského dne i zábavy podíleli.

Jana Kroulová

ČARODĚJNICKÁ STEZKA PRO DĚTI

Tento rok jsme se již podruhé nemohli sejít za prodejnou jako každý rok a oslavit společně Čarodějnice. Proto jsme se rozhodli připravit pohádkovou cestu pro děti. Trasa byla dlouhá 6 km, a vedla od Obecního úřadu přes lesy, louky a poslední stanoviště

jste mohli najít na statku u Venců. Děti našly ve schránce dopis, kartičku na úkoly a mapu od čarodějnice Elvíry, kde je žádala o pomoc. Na trase bylo celkem 10 stanovišť - jako třeba poznávání rostlin a živočichů, křížovka, hledání rozdílů v obrázku nebo přesmyčky.

Zaslouženou odměnu si děti mohly vyzvednout v obecní knihovně. Velké díky za přípravu celé stezky patří Doře Řezníčkové a Terce Novákové, které úkoly nejen vymyslely, ale i rozmístily po okolí naší obce.

O letních prázdninách se můžete těšit na další stezky. V podobném duchu chystáme Putování za zvířátky a Pohádkovou stezku. Pro bližší informace sledujte plakátky a vývěsky.

-pn-

DEN DĚTÍ V ŘETOVÉ

Jak naplánovat akci pro děti k jejich svátku, když nevíte, co bude dovoleno? Kolik lidí se bude moci sejít, pokud vůbec? Budou moci být otevřená sportoviště? A to ani nemluvíme o počasí.

Jak se říká: „Děláme, co umíme s tím, co máme v ruce.“ V okolí Řetové vznikla stezka s deseti stanovišti. Děti dostaly mapku a kartičku na odpovědi, kdykoli ve volném čase obešly stanoviště, zodpověděly soutěžní otázky, vyplnily kartičku a stavily se v obecní knihovně pro malý dárek. Srdce knihovnic by zajásalo, kdyby navíc odcházely domů s plnou náručí vypůjčených knih, což se sice nestalo, ale několik nových dětských čtenářů jsme přece jen ulovily.

První ohlasy na stezku jsou pozitivní. Děti si pochvalují, že nemusely jít „jen tak“, ale že po stanovištích je to víc bavilo, rodiče zase, že nemuseli děti nutit, ale že šly dobrovolně, zvlášť když celou trasu rozdělili na okruh „Mandl“ (zakončený v restauraci na Mandlu), na okruh „Andrlák“ (zakončený v restauraci na chlumu) a ti nejlepší ještě na okruh „po obci“ (zakončený v obecní hospůdce U Čápa).

Máme radost, že si umíte se svými dětmi jejich svátek užít, a snad za rok bude možnost přichystat akci, kterou si užijeme víc pospolu.

Řetovské knihovnice

ZPRÁVY ZE ZD SLOUPNICE

Mokro způsobuje nevídaný skluz

Počasí si s námi zahrává. Cca třítydenní skluz v jarních pracích nepamatují ani letití pamětníci, a tak nám k 26. květnu zbývalo stále ještě dosít 35 ha kukuřice. Brambory jsme zasázeli díky vysokému výkonu od 9. května do 13. května. Více starostí máme s vyskladněním loňských brambor. Přestože luční porosty jsou již zralé, nebylo dosud možné zahájit první seče.

Obnovili jsme novým výsevem 63 ha trvalých travních porostů a na 225 ha jsme zaseli kukuřici technologií Strip-Till. Tato skutečnost neušla ani veřejnosti, protože nezbytnou součástí obou těchto technologií je potlačení původního porostu desikací. Vzhled porostů sice přechodně oku nelahodí, ale je daní za vysoký protierozní účinek.

Náš podnik považuje ochranu proti erozi za prioritní a v rámci toho jsme mj. investovali v roce 2017 značné prostředky do technologie pásového setí, tzv. Strip-Till, kdy se do meziplodiny, vyseté v předcházejícím roce tak, aby během období vegetačního klidu byl pozemek chráněn ochrannou plodinou, na jaře vysévá plodina do zpracovaných pásků, zatímco v meziřádku zůstává meziplodina. Pokud tato meziplodina není vymrzající (jako např. svazanka vratičolistá), ale např. žito, či triticales, je nutné porost meziplodiny potlačit tak, aby nově zasetá plodina měla dostatek prostoru pro vzejití. Kořeny a pletiva rostlin meziplodiny poskytují i nadále vysokou protierozní ochranu povrchu pozemku.

Tato technologie se výtečně osvědčuje nejen v našem podniku a je ověřeno, že je schopna udržet bez projevů eroze i přívalový déšť 80 mm srážek za hodinu.

Naše hospodaření je v souladu s projektem Správa krajiny, který jsme našim členům představili v roce 2020. I letos chráníme 2,19 ha nektarodárných biopásů a plánujeme letecky aplikovanou biologickou ochranu proti zavíječi vosičkami rodu Trichogramma.

Začala oprava Sokolovy cesty ve Sloupnici

Rovněž v souladu s projektem Správa krajiny jsme začali s opravou polní cesty na Dolní Sloupnici, zvané „Sokolova“, a to v úseku, kde její stav byl po loňském nepříznivém podzimu nejkritičtější, tedy od hnojného plata směr Džbánovec. Abychom docílili co možná nejlepších spádových poměrů, zajistili jsme silniční grejdr a vibrační válec. Dovoz zakoupeného asfaltového recyklátu jsme provedli našimi prostředky. Dalšími kroky bude odvodnění komunikace, a jakmile počasí a kapacity dodavatele dovolí, i nástřik povrchu tak, aby se povrch komunikace uzavřel a nepodléhal vodní erozi.

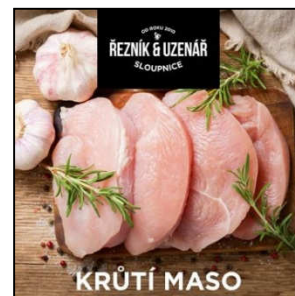
Stavba MFDS finišuje

Projekt mléčné farmy Dolní Sloupnice se blíží ke svému cíli. Téměř všechno úsilí nyní směřuje k dokončení nové dojírny. V současné době probíhají poslední stavební práce, instalace přiháněče a technologie kruhové dojírny. První dojení plánujeme na úterý 8. června. Dalšími

etapami stavby jsou demontáž technologie a demolice staré dojírny, stavba druhé jímky WOLF, povrchy komunikací. V pondělí 24. 5. jsme přepojili celý areál na novou trafostanici, dokončena je i plynová přípojka. Na začátku června studenti SZaTŠ z Litomyšle provedou ozelenění terénního valu.

Další zprávy z podniku

- V rámci naší spolupráce se středními školami jsme v pátek 30. dubna představili náš podnik studentům Střední školy technické Vysoké Mýto.
- Zúčastnili jsme se jednání, které svolala obec Sloupnice k protipovodňovému opatření v oblasti „Školní cesty“. Náš podnik je i nadále připraven podílet se na realizaci, i když vlastníci dotčených pozemků nenašli na záměru shodu.
- 27. 5. 2021 jsme zkolaudovali naši novou mlékárnu v Řetové. 10. června bychom měli od dodavatele převzít kompletní technologii. Dokončujeme legislativní záležitosti a připravujeme se na zkušební provoz, který chceme zahájit v červenci.
- 30. 4. jsme převzali nové Cambridge válce od spolupracující firmy Farnet a ihned jsme je nasadili do ostrého provozu (foto)
- Tento měsíc jsme našim obchodním partnerům předali několik strojů, které si u nás zakoupili. Jsou mezi nimi Cisterna Fliegl s aplikátory, kultivátor Farnet VERSO 6 PS, návěs WTC BIG 22. 16, nebo žací stroj SIP 300 F SilverCut.
- V našich prodejnách řeznictví můžete nově zakoupit i české krutí maso špičkové kvality a koření od firmy Kulinář Petra Stupky.
- Přihlásili jsme se do soutěže Odpovědně ke krajině. Podniky se v soutěži budou hodnotit na základě pěti hlavních a čtyř vedlejších kritérií. Hodnocena je kvalita osevního postupu, použití vhodných technologií, bilance organické hmoty a živin v půdě, způsob ochrany rostlin a tvorba a údržba krajinných prvků. Účast v soutěži chápeme jako lakmusový papírek naší snahy podílet na udržitelné správě krajiny, a také naplnění jednoho z našich hlavních cílů.
- Investiční projekty: v dubnu proběhla administrativní kontrola SZIF na projekt v řeznictví, 20. května pak na pořízení strojů pro živočišnou výrobu mléčné farmy v Řetové, teoreticky by již nic nemělo bránit proplacení podpor našich investic. Probíhá instalace strojů na řeznické výrobě z 10. kola PRV a připravujeme projekty na zřejmě již poslední 12. kolo PRV a to v oblastech pěstování a skladování brambor, silážní žlab a technologie Mléčné farmy v Řetové a zpracování potravin na řeznictví.
- Připomínáme, že výdej naturálního obilí bude probíhat každé úterý 6-15 hodin a čtvrtek 6-17 hodin od 3. do 24. června 2021.

Víte, že:

V současné době probíhá finální jednání k nové společné zemědělské politice, tzv. Trialog, který tvoří Evropská komise, Rada ministrů a Evropský parlament? Tato legislativa výrazně ovlivní zemědělství od roku 2023, ale již letos v září by se měl konzultovat tzv. Národní strategický plán, který řeší zejména výrazné zezelenání všech pravidel. Je škoda, že jedinou dopadovou studii o tom, kolik to všechno bude stát peněz a o kolik více se doveze potravin z jižní Ameriky, vydalo ministerstvo zemědělství USA, zatímco v Evropě to nikdo neřeší.

Ing. Jaroslav Vaňous, předseda družstva

Sport

NEDOKONČENÁ SEZÓNA

Tak jak se předpokládalo, přišla začátkem května zpráva ze svazu o ukončení všech amatérských soutěží v republice. Máme tedy za sebou již druhou nedohranou sezónu.

Do nové sezóny opět přihlašujeme družstvo mužů do okresního přeboru, mládežnická družstva bude zastupovat dorost v okresním přeboru minifotbalu. V kategorii žáků máme velké věkové rozpětí hráčů, a tak mladší žáci budou hostovat v České Třebové, naopak společné družstvo starších žáků Řetové a České Třebové bude nastupovat na hřišti v Mandli rovněž v okresním přeboru pod hlavičkou Česká Třebová B.

Doufáme, že se nám podaří následující sezónu již dokončit a těšíme se na naše fandky, kterým bychom rádi dělali jen samou radost.

Memoriál Stanislava Sedláčka

Jelikož se ani letos jarní část soutěží nehrála, konal se turnaj v malé kopané o týden dříve, tj. v sobotu 12. června.

Po roce se sešli fotbalisté z blízkého i vzdálenějšího okolí opět v Mandli na memoriálu hraném jako vzpomínka na naše v nedávných letech zesnulé fotbalové funkcionáře Standu Sedláčka a Petra Bohunka.

Letošní jaro ze známých důvodů žádný fotbal nenabídlo, a tak není divu, že samotní sportovci i diváci byli řádně natěšeni. Za krásného počasí se hrálo spravedlivým systémem každý s každým, utkání zkušeně řídili pánové rozhodčí Vejda, Křikala a Stránský.

V zázemí se vařil kotlíkový guláš a opékalo maso na roštu.

Všichni jsme si užili pěkného fotbalového dne. Nakonec dopadlo toto pořadí týmů: 1. Standa team, 2. Řetová, 3. Mistr team, 4. Furt plnej, 5. Pobřeží kocoviny, 6. VÚB.

-vk-

Vítězný Standa tým po přebírání bohatých den pro vítěze - Filip Abt vlevo a Standa Sedláček nejml. vpravo.

CYKLISTICKÝ VÝLET SDH PŘÍVRAT

8. května nám po hodně dlouhé době umožnila aktuální situace uspořádat pro své členy, sponzory a příznivce tradiční cyklovýlet. Ráno v 8 hodin jsme se v hojném počtu a dobré náladě sešli na návsi u hasičské zbrojnice. Vyrazilo se směr Lanšperk, kde už účastníky vítalo první doprovodné vozidlo, které bylo nazvané „LOK auto“, a mělo především na starosti, aby ani jeden cyklista neměl sucho na patře. A musím říci, že zkušená posádka Mirek Veselý, Boženka a Zdenek Voleský, Josef Podhajský st. a Jenda Doleček se toho po celý den zhostili na

výbornou. Další zastávka byla na hrázi rybníku Šušek, kde už bylo připraveno druhé doprovodné auto se snídaní v podobě špekopárků z Řeznictví Sloupnice a samozřejmě opět nechybělo něco na „spláchnutí“. Trasa pokračovala směr Písečná, Žampach, Hejnice, kde byla další „LOK pauza“ až k restauraci Zátíší v Liticích nad Orlicí. Tam už na parkovišti před místní knihovnou pobublával vynikající guláš, který uvařili Jenda Doleček s Josefem Podhajským st. Všichni se dosyta najedli

a napili, a vyrazili směr Potštejn, Sopotnice, Habřinka, kde se nacházel poslední záchytný bod, a potom hurá na statek k Venclovým na závěrečné zakončení a vyhodnocení. Celý den bylo trochu chladněji, ale slunečno, a panovala pohodová nálada. Trasu dlouhou bezmála 74 km zvládli i naši nejmenší Barča Nováková, Honzík Stránský a Matěj Mastík za což jim patří náš obdiv. Tak zase za rok! CYKLISTICE ZDAR!!!

Ondřej Voleský, velitel SDH

TURISTICKÝ VÝŠLAP

Sportovní komise zastupitelstva v Řetové uspořádala první akci v letošním roce - výšlap údolím řeky Doubravy. Zimní výšlap byl díky pandemii zrušen.

I když se na první pohled mohlo zdát, že trasa výletu nemůže být problém, zvolili jsme dvě varianty, aby i ti méně zdatní si mohli výlet užít. Údolí je hodně skalnaté, úzké a cesta je v mnoha prudkých místech jištěna řetězy nebo zábradlím a někde i kovovými schody a zábradlím. Na výlet jsme vyrazili už v 7:30 a autobus byl zcela zaplněn účastníky všech věkových kategorií. Každý zde našel trasu odpovídající svým možnostem. Všichni vysedli u Dolního mlýna u Chotěboře a vydali se proti proudu řeky Doubravy. Počasí nám přálo a tak terén, byť byl kamenitý, tak nebyl kluzký. Prošli jsme podél náhonu na mlýn přes Točitý vír až k rozcestí ke zřícenému hradu. To byla méně náročná polovina naší cesty údolím. Zde jsme se pod Sokolohrady s několika účastnicemi oddělily a vystoupaly na zříceninu hradu a potom do Bílku šli příjemnou zeleně značenou lesní cestou. Většina pokračovala dále údolím po kamenité a krásné cestě podél Doubravy, zpestřené vodopády a soutěskami.

Děti si užily čachtání a lezení po skalách pod dozorem rodičů a pomalu všichni vystoupali údolí do Bílku. Odtud už vedla lesní cesta do malého rodinného pivovaru v Sobíňově, kde jsme doplnili kalorie. Dospělí nepohrdli pivečkem, které chutnalo. I když trasa pochodu byla dlouhá asi 9 km, byla náročná. Odjezd jsme museli o půl hodiny odložit, abychom si všichni oddechli.

Autobus na nás čekal na vzorně upravené návsi, a odvezl nás na Veselý Kopec do skanzenu Vysočina. Expozici na Veselém Kopci tvoří stavení drobných zemědělců datované od poloviny 19. století do poloviny 20. století, která byla do muzea převezena z různých částí Českomoravské vrchoviny. K vidění je tu také jedinečná kolekce technických památek na vodní pohon. Patří k nim mlýn s varnou povidel, stupník na tříslu, olejna a pila. Některé kousky z muzea mají mnozí Řetováci ještě doma. Kdo nechtěl do muzea, mohl ještě zastihnout historická auta, která zde zrovna na nedaleké louce měla sraz. A k vidění byly opravdu krásné kousky.

Kolem páté hodiny byl naplánovaný odjezd, to už ale veselý kopec půl hodiny skrápěl déšť. Příjemně unaveni jsme vystupovali v Řetové okolo půl sedmé.

Hana Šafářová

UKLIÐ PŘED SVÝM DOMEM

Při sobotním výletu do údolí Doubravy jsme procházeli obcí Sobíňov. Její vzhled mne nadchnul, obec se stala v roce 2019 vesnicí kraje Vysočina. Cenu dostali určitě právem. A na každém kroku bylo poznat, že lidé si svou obec hýčkají. Každý před svým domem stejně jako za plotem měli krásně upraveno, posekáno, mnohde i osázené květinové záhony. Účastníci zájezdu mi dají za pravdu.

V tomto směru máme v obci velké rezervy a mrzí mne, že se to na mnohých místech v naší obci neděje. Většina obyvatel je ráda za vybudované chodníky, které zvýšily bezpečnost chodců, ale vznikly nám zde plochy mezi chodníky a ploty nebo mezi ploty a cestou, které lidé na mnoha místech nechali na obci, ať se stará. Zasazené živé ploty si s bídou ostříhají, ale tráva pod nimi už je na obci. Jsou to mnohdy svažité kousky trávy, ale posekat si kousek a zbylý metr nechat na obci je opravdu nefér. Obec má asi 12 km cest, kolem kterých by měla sekát a to opravdu vše stihnout nelze. K tomu zkratku na Sloupek a do Zacharovce a fotbalový stadion je nad síly našich zaměstnanců.

Chtěla bych proto poděkovat všem, kteří si kolem svých pozemků posekají a uklidí. Moc si toho vážím. A současně bych chtěla poprosit Vás ostatní, zda by nebylo ve Vašich silách přiložit ruku k dílu. Posekat kousek před svým plotem Vám zabere třeba 15 minut jednou za 2 týdny, ale sekát takovýchto 300 kousků je už práce pro zaměstnance na několik dní, nemohou proto sekát trávu jednou za 2 týdny, aby se zmulčovaná rozložila v trávě. A vysoká tráva potom vedle chodníků nevypadá dobře. Zkusme tedy i před svými ploty brát pozemky jako za vlastní a bude naše obec krásnější.

Moc děkuji všem, kteří toto stále dělají i těm, kteří se budou snažit po přečtení naší obci pomoci.

Hana Šafářová

NOVÝ OBYVATEL ŘETŮVKY

Kočárkujeme často naší krásnou vesničkou, a jak to my ženy umíme, tak při těchto procházkách o ledasčem debatujeme a přemýšlíme. Při jedné z těchto procházek nás napadlo, že by řetůvské hasičské nádrži slušel vodník. A tak jsme začaly vymýšlet, hledat inspiraci, radit se a tvořit, až byl vodník na světě. Náš čas, šatník i drobná investice, myslím, stály za to. Alespoň na dětském dni to tak vypadalo. Vidět děti, jak se u něj nadšeně fotí, a slyšet kladná hodnocení jejich rodičů, to je ta nejlepší zpětná vazba, která nám udělala radost. Na závěr děkujeme všem sponzorům, kteří se na tvorbě vodníka podíleli.

Martina Novotná

Máš-li doma hrneček,
takový ten s pokličkou,
přines ho třeba vodníkovi,
ať má radost maličkou.
A nebojte se lidičky,
on nechce naše dušičky.
Jen tu sedí, hlídá děti,
aby do vody nespady ti.

Vodník a naše největší pomocnice.

**Miroslavova země pořádá soutěž
ve vaření kotlíkového guláše**

v sobotu 28. srpna 2021 od 10⁰⁰ hodin na návsi

Všechny Vás srdečně zve na již 11. ročník

Pro mlsné jazýčky budou kromě soutěžních gulášů připraveny i loňský vítězný, maďarský nebo veselý guláš, grilovaná kýta a mnoho dalších dobrot nejen z udírny.

Guláš Festival Přívrat 2021

Předpokládané zahájení ochutnávky gulášů ve 14⁰⁰ hod.

Kromě gulášů máte možnost ochutnat 10 vzorků regionálních piv a skládaných kynutých buchet.

Doprovodný program: vyhlídkové lety z přívratského heliportu, country skupina **PĚNA**,

Veras Band - revival Věry Špinarové, „**MAXIJEDLÍK**“ – Jaroslav Němec

Katapult revival

Areál bude zastřešen proti slunci a dešti

Zveme všechny gurmány a přátele dobré zábavy.

Král Miroslav a jeho družina

Vstupné dobrovolné

Prosíme návštěvníky akce o dodržování aktuálně platných nařízení MZČR.

Z kraje

AKTIVITY MAS ORLICKO

Rádi bychom vás seznámili s plánovanými aktivitami, které se v létě 2021 uskuteční s podporou MAS Orlicko.

LETNÍ SETKÁNÍ S ROBOTIKOU se uskuteční v pracovní dny od 1. do 9. července na Gymnáziu Žamberk a je určeno pro děti do 15 let. Vzhledem k tomu, že je tato akce realizována v rámci projektu MAP II, je pro přihlášené účastníky ZDARMA.

PRÁZDNINOVÝ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR Setkání s technikou a přírodními vědami je plánován na 12. až 16. července na Střední škole umělecko-průmyslové v Ústí nad Orlicí a je určen pro děti od 10 do 15 let. Náklady tábora jsou hrazeny z projektu MAP II. Účastníci tábora hradí pouze stravné ve výši 450 Kč.

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR Robotika a elektrotechnika se uskuteční 16. až 20. srpna na VOŠ a SŠT Česká Třebová a je určen pro děti do 15 let. Tábor bude taktéž realizován v rámci projektu MAP II a je pro přihlášené děti ZDARMA.

SPORTOVNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR se uskuteční ve dvou turnusech, 12. až 16. července a 9. až 13. srpna v Tenisovém klubu Česká Třebová, a je určen pro děti od 6 do 15 let. Tábory jsou financovány z prostředků Operačního programu Zaměstnanost a jejich účastníci se budou podílet částkou 1190 Kč.

V létě proběhne terénní šetření, při němž manažeři navštíví všechny obce z regionu.

(více na www.masproorlicko.cz, @mas.orlicko)

MAS Orlicko přeje všem krásné a slunečné léto!

PARNÍ VLAKY

Oblíbená turistická atrakce v podobě pravidelných letních jízd historických parních vlaků se vrací i v letošním roce, a to hned s řadou novinek. Po loňském ročníku, který byl poznamenán koronavirovou pandemií vyrazí parní vlaky každou sobotu od 3. července až do 28. srpna. Speciální jízda se pak uskuteční 18. září na den otevřených dveří Muzea starých strojů a technologií, které jízdy zajišťuje.

Drobných změn dozná trasa parních jízd. Vzhledem k tomu, že se nám podařilo vyjednat se Správou železnic a Českými drahami využití depa v Dolní Lipce, bude trasa vedena právě odsud do Ústí nad Orlicí, následně až do Hanušovic, z nich zpět do Ústí nad Orlicí a budeme končit ve večerních hodinách opět v Dolní Lipce.

Největší novinkou je nasazení lokomotivy řady 555.0153, které se lidově říká Němka. Ta se bude pravidelně střídát s lokomotivou 431.032, která je označována jako Ventilovka. Díky navázání spolupráce se společností KHKD bude také možné nasadit vůz třetí třídy z roku 1910, který v loňském roce prošel celkovou obnovou vnějšího laku. Interiér tohoto unikátního vozu je naopak zachován s krásnou patinou dokumentující jeho víc než 110 let trvající historii. Druhým vozem bude restaurovaný služební vůz z roku 1916, jehož oprava právě v naší režii probíhá. Vůz bude uzpůsoben jako bufetový a bude také sloužit pro přepravu jízdních kol a kočárků, kapacita soupravy bude přibližně 300 sedících cestujících.

Další informace včetně jízdního řádu najdete na www.pardubickykraj.cz/historicke-vlaky

STALI JSTE SE OBĚTÍ TRESTNÉHO ČINU?

Obětí trestného činu se může stát každý. Nelze spoléhat na štěstí a myslet si, že „To se mi stát nemůže“. Častou reakcí oběti může být otázka „Proč se to stalo právě mně?“ Pak následují pocity lítosti, sebeobviňování a pocit opuštěnosti. Reakcí na závažné trestné činy bývá ztráta iluze bezpečného světa. Ta může vyústit v psychické problémy, jako jsou zhoršená schopnost vnímání, špatná interpretace poskytovaných informací, zhoršená schopnost řídit svůj život, dlouhodobá úzkost a neustálý strach.

Každý člověk je v prožitku traumatu neopakovatelný. V důsledku ztráty sebeúcty a duševní stability dojde u obětí trestného činu ke snížení schopnosti řešit vzniklé problémy. Důležité je mít někoho, kdo umí pomoci. Obrovskou podporou bývají blízké osoby a odborníci, kteří vrací oběti trestných činů zpátky do života. V poradně Bílého kruhu bezpečí vám poskytneme právní informace, psychologické a sociální poradenství a praktické rady a informace. Nabízíme bezpečný prostor a podporu při ventilaci svých oprávněných emocí, srozumitelné informace

o právech obětí trestných činů a rady, jak na tato práva dosáhnout. Dále vám můžeme pomoci zhodnotit aktuální situaci a stanovit si nezbytné kroky k nápravě škod, vč. znovuoobnovení pocitu bezpečí.

Pokud jste se vy nebo vaši blízcí stali obětí trestného činu, můžete se obrátit na pobočku Bílého kruhu bezpečí v Pardubicích. Poradna sídlí v Pardubicích, Tř. 17. listopadu 237 (Dům služeb). Kontaktní telefon je 732 923 462 nebo můžete volat na celorepublikovou nonstop Linku pomoci obětem kriminality a domácího násilí 116 006.

KNĚZ JOSEF ADAMEC A JEHO VZTAH K ŘETOVÉ

Ve Zpravodaji obcí č. 2/2016 vyšel můj článek o návštěvě malířky Zdenky Braunerové u vzdáleného příbuzného v Řetové a předpokládal jsem, že k tomu došlo v chalupě číslo 51. Jenže jak se nakonec ukázalo, v době návštěvy Zdenky (1896?) už Stránská chalupa nevlastnili, protože Jan Stránský ml. (vnuk babičky Anny Braunerové) ji před odjezdem s rodinou do Ameriky v roce 1878 prodal (8. května) Josefu Truhlářovi. Ten zemřel jen 28 roků star na tuberkulózu (15. 6. 1881) a jeho manželka-vdova Rosalie postoupila chalupu spisem notářským 4. listopadu 1906 polovicí synovi Josefovi a polovicí budoucí snášce Emilii Dostálové z Kerhartic, kteří manželství uzavřeli hned 19. listopadu 1906; svědkem k spisu přivzatým byl zeť Jan Adamec, tovární dělník v Ústí nad Orlicí.

Tento Jan Adamec z Bredůvky u Nekoře, obuvník a záložník 10. pluku zemské obrany, se totiž 26. ledna 1897 oženil s dcerou Josefa Truhláře též Rosalií, jejich syn Josef se narodil 22. dubna 1902 už v Kerharticích, kam se od rodičů odstěhovali, kmotrem novorozenému Adamcovi byl strýc Josef Truhlář ml. Vdova Rosalie Truhlářová, tedy babička Josefa Adamce, o němž bude dále řeč, je na chalupě uvedena při sčítání v roce 1921, její syn v roce 1930 zboural dřevěnou stodolu a vystavěl novou z cihel.

Tolik stručně na úvod k následujícímu článku pana Franka Peschela.

Miloslav Renčín

Dětství a mládí Josefa Adamce jsou spojené s domem čp. 51 v Řetové, kde bydlela jeho babička a narodily se jeho dvě nejstarší sestry Marie (nar. 31. 3. 1897) a Rosalie (nar. 11. 8. 1898). Jeho význam však přesahuje rodný kraj skutečností, že se v roce 1933 stal prvním českým knězem Obce křesťanů. Zde budou líčeny některé dojmy spojené s výše zobrazeným domem i něco o významu a zrodu jeho kněžství.

Řetová čp. 51 (2007)

Josef Adamec byl čtvrté z deseti dětí. Narodil se 22. dubna 1902 v Kerharticích, v domě čp. 46 (dnes: Drážní 158/4, zahrada), kam se rodina Adamcova asi na začátku roku 1900 přestěhovala v naději, že se jim zlepší životní situace. Adamec vzpomíná na svého otce: „Tatínek přes všechnu tu dřinu byl radostné povahy. Při práci na verpánku vyprávěl nám nesčetné pohádky, veselé i strašidelné příhody. Nakonec vzal nejmenší dítě do náručí,

chodil po světnici a zpíval. Zvláště v Adventu byly to nejkrásnější večery, když zpíval se zanícením koledy. A co jich uměl! Nikdy nezapomněl dáti pastýřům jména nás dětí. Vždycky jsem téměř povyskočil, když zaznělo mezi jiným: ‚A copak ty, malý Pepíčku, co ty Ježíškovi darem dáš.‘ To utkvělo v mé duši, a ještě dnes se snažím nalézt odpověď na tu otázku.“

Ovšem naděje mistra obuvnického se nenaplnily. „Tatínek nemohl uživit početnou rodinu z řemesla – lidé dávali šít obuv na dluh a neplatili – a proto vstoupil jako dělník do textilní továrny v Ústí nad Orlicí, kamž jsme se i přestěhovali.“ To se stalo v létě roku 1904.

Do doby před stěhováním spadá zvláštní příběh: „Přesto, že jsem byl zdravé dítě, upadal jsem často do bezvědomí.“ Rodiče zprvu mysleli, že jde o ‚božec‘, ‚padoucnici‘, i když typické příznaky epilepsie – křeč, pěna u úst – chyběly. Ani lékaři si s případem nevěděli rady. „Mezitím stala se událost, o níž maminka se vzrušením vyprávěla a kterou po letech mi vyprávěl starší bratr. Jednou, když tatínek se měl vrátit z práce – bylo to v létě za parného dne – šla mu maminka naproti s dětmi a mne nesla v náručí s sebou.“ Schylovalo se k bouři. Matka se s dětmi chtěla chránit před deštěm a uchýlila se do kapličky, která stála na okraji louky blízko rozcestí do Litomyšle. Malý Josífek upadl opět do bezvědomí. V největší úzkosti se matka začala modlit. Pozvedla dítě k svatému obrazu a poprosila Boha o pomoc; slíbila, že když se dítě uzdraví, syna zasvětit službě Boží. Od té doby malý Josef už neupadal do bezvědomí, a na otázku, čím by chtěl být, vždy odpovídal, že by se chtěl stát knězem.

Dokud rodina ještě žila v Kerharticích či v Ústí nad Orlicí, byl hoch častokrát v Řetové na návštěvě u příbuzných. Později u nich mohl trávit alespoň prázdniny. Vzpomíná: „Jedinou změnou v denním životě byla doba prázdnin, kdy mne posílali k babičce do Řetové. Rád jsem tam chodil, i když to neznamenal méně povinností než doma. Byla tam přece zahrada s ovocem. Ráno bos, za rosy hnal jsem husy, později kozy na pastvu, k večeru také. Mezi dnem mi byly přiděleny různé práce v zahradě a na dvoře.“ Jednou, když pro mne rodiče přijeli a já se měl vrátit z prázdnin domů, vyprovázely nás řetovské tety. Současně vezly s sebou prázdný trakař, neboť chtěly v Ústí nad Orlicí nakoupit. Nabídl jsem se, že trakař povezu. Byl jsem asi 6–7letý, ale trakař byl pro mne příliš široký. Nechtěl jsem se však vzdát a statečně jel. Hůře bylo v prudkém kopci. Nahoru to nešlo a přece za každou cenu chtěl jsem vyjet přímo do kopce, jen ne žádnou oklikou. A nešlo to. Tu dohonila mne jedna teta a pravila: „Ty hloupoučký, tak to nahoru nejde, to musíš takto.“ Vzala mi trakař z ruky a hravě vyjížděla v serpentínách nahoru. Poděkoval jsem jí, ale nepřiznal se, že jsem chtěl přímo nahoru, ne oklikou. Pravda, kličkovat Josef Adamec nikdy neuměl.

Po různém stěhování zakotvila rodina Adamcova roku 1912 v Poličce, kde Jan Adamec v továrně Feuerstein a spol. našel místo mistra šlichtářského. Tam vstoupil Josef o půl roku později do měšťanky. To byl úplně nový svět, kde jakoby duševně rozkvetl. „Noví moji učitelé byli téměř všichni dobré úrovně.“ Jeho nejoblíbenějším předmětem bylo náboženství. Vždyť v Josefovi stále žila skrytá touha po tomto oboru. Znal nazpaměť biblickou dějepravu nebo katechismus včetně věcí, které nebyly jeho učivem. „V kostele jsem nevynechal žádnou mši, požehnání nebo křížovou cestu. Tak jsem zaujímal zvláštní postavení ve škole i v rodině.“ Začal také ministrovat. „Po celé čtyři roky klečel jsem denně – v létě, v zimě – ráno ještě před školou na holých stupních oltáře při mši. Prožíval jsem pohřby, viděl mnohá mrtvá těla, byl jsem účasten sňatkům a nesčetným křtům. Tak jsem vplýval do všech složek života ve vůni kadidla, za zvuků varhan a zpěvu.“ Byl to úplně jiný svět než ten, ve kterém žily ostatní děti, ale cítil se „v něm doma s největší samozřejmostí“.

Život rodiny Adamcovy by mohl běžet klidným a celkem uspokojivým způsobem, ale o prázdninách roku 1914 se znenadání všechno změnilo. Vypukla světová válka. Otec musel narukovat na vojnu „a nás osm dětí zůstalo doma s maminkou v pláči a s chvěním, co asi přijde“. O dva roky později, ke konci třetí třídy měšťanky přišla na něj řada, aby si zvolil povolání. „Studium na kněžství bylo za daných poměrů vyloučené. Ve městě však byl učitelský ústav. A tak choval jsem tajné přání stát se alespoň učitelem.“ Avšak ředitel školy, u kterého neměl dobré postavení, ho bez vědomí rodiny přihlásil „do textilní školy v Ústí nad Orlicí, poněvadž otec je zaměstnán v textilu. Maminka to přijala bez vzpírání, neboť tím jí byla vyřízena záležitost, kterou nevěděla jak řešit.“ Vždyť mohl Josef bydlet u babičky v Řetové, čímž by se vyřešilo jeho bydlení a stravování. „Já jsem mlčel, neboť jsem dobře věděl, že jako chudý hoch musím si dát všechno líbit. Mamince jsem nechtěl přidávat starosti.“

Po prázdninách ho maminka zavezla k babičce do Řetové, kde v dětství strávil tolik pěkných týdnů. Ale teď bylo všechno jinak. Babička tehdy hospodářství už předala synovi a sama bydlela ve výměnku, malé světničce v přístavbě vlevo na zadní straně domu. Do ní se vešla postel pro babičku a lavice, na které mohl spát Josef. Začal tedy chodit do textilní školy v Ústí nad Orlicí. Nejbližší cesta vedla od kostela nahoru s pohledem na kopec, dnešní Andrlův chlum, a pak dolů podél křížové cesty, která končila u železničního viaduktu při vstupu do města. Odtamtud Josef už nemusel jít daleko, přičemž se dobře vyznal, neboť rodina bydlela naposledy v Ústí naproti škole. Při příznivém počasí, především v létě, byla hodinová cesta pěkná. Měla ještě výhodu. Jídlo ráno před odchodem do školy „byly brambory s kozím mlékem, večer totéž. Do školy jsem dostal krajíc chleba s máslem nebo tvarohem. Krajíc chleba jsem snědl ihned, jak jsem vyšel z chalupy a pak celý den jsem neměl už nic. Později se mi podařilo získat v poledne polévky v jedné jídelně, které platila škola. I když to byla téměř jen teplá voda, přece jen to byla úleva. Jinak jsem paběrkoval při cestě do a ze školy, co se dalo: řepy, „pupavy“, lesní plody, ovoce.“ Cesta večer a v zimě tak příznivá nebyla. Josef se bál projít černým lesem, když byl sám, ale co to bylo platné? Musel se překonat. V zimě však se musel brodit sněhem. K vnějšímu nedostatku se přidala vnitřní nouze chlapce v pubertě: „Každou neděli jsem chodil do kostela, ale již bez vnitřní účasti. Pan farář byl velmi špatný a líný kazatel; nikdy nebyl připraven. Viděl jsem to ostře; začínal jsem vůbec kritizovat. Jinak jsem se nudil.“ A neměl nikoho, s kým by mohl o svých problémech hovořit. 6. července roku 1918 dostal vysvědčení, především v technologických předmětech a v odborném počítání s velmi dobrým posudkem. Tak se nadobro rozloučil s krajinou svého dětství.

Když se tehdy vrátil do Poličky, zdálo se, že se už nesplní příslib z raného dětství: kněžství. Odvrátil se od katolické církve. Nemohl se už modlit. Kdysi v dětství vroucně milované modlitby se mu teď zdály sobecké a malicherné. Roku 1920 dokonce vystoupil z církve.

„V rodině byly kvůli tomu výstupy a rozčilení. Ten, který chtěl být knězem, stal se nezabohelem.“ Všechna léta dětství a mládí, plná zbožnosti a vůně kadidla, byla jakoby náraz odvanuta.“ Ale cítil v sobě nesmírný hlad po vzdělání. Zprvu četl, co mu přišlo do ruky. Po delší době a různých oklikách narazil na knihy Rudolfa Steinera, zakladatele antroposofie. „Jaký to nový objev!“ Byl nadšen a začal tyto knihy spolu s přítelem houževnatě studovat. Jako jediné spisy z okruhu duchovědné literatury se mu zdály solidní. Roku 1922 musel nastoupit vojenskou službu na východním Slovensku. Byl jedním z prvních vojáků, kteří odmítli nosit zbraně z důvodu svědomí. Služba mu skončila v den, kdy zemřel Rudolf Steiner, takže ho už živého nezažil. To bylo 30. března roku 1925.

Téhož roku na podzim přišli do Prahy dva němečtí kněží Obce křesťanů, která byla založená roku 1922 ve Švýcarsku. Tato nová náboženská společnost vznikla z otázky, zda je možné obnovit nejen teologii, ale celý náboženský život z pramenů antroposofické duchovní vědy. Netrvalo dlouho, než Adamec na ni narazil. Tu pro něj „přišla ta jediná hodina života. Bylo mi jasné, že právě to jsem celý život hledal, že všechny osudy od počátku mého života jen k tomu směřovaly. Počátkem července 1926 jel jsem do Prahy. Sál pro bohoslužby se nalézal v ‚Klubu německých umělekýň‘ v prvním poschodí na Perštýně číslo 6 na Starém Městě. Byl to starý, špinavý dům. Sál, rovněž zašlý, asi pro dvě stě lidí, zapáchající výpary z kuchyně“, ale Josef ve svém nadšení nepříjemně působící prostředí úplně přehlížel. V sále stál na prostinkém oltáři „svícen se sedmi rozžatými svíci, nad ním na stěně byl připevněn obraz žehnajícího Krista. Vešli oba kněží v rouchách podobných katolickým rouchům. Bohoslužba působila na mne zvláště. Prožíval jsem dotyk něčeho tajemného, posvátného, nevyjádřitelného.“ Pochopitelně německy slouženému obřadu moc nerozuměl, ale když na konci většina přítomných – bylo jich asi třicet – šla k přijímání, které se podávalo „pod obojí“, šel s nimi. Tak našel svou církev.

Trvalo ještě necelé čtyři roky, než odešel na kněžský seminář Obce křesťanů do Stuttgartu. Po různých přípravách, které zčásti probíhaly studiem, zčásti na stáži ve sborech byl dne 8. října 1933 v Praze vysvěcen na kněze. Nebyl jen prvním českým knězem tohoto „hnutí za náboženskou obnovu“, ale i prvním knězem slovanského původu. Od svého svěcení působil 62 roky v Praze. Třikrát však byla Obec křesťanů v Čechách zakázána, od roku 1942 do roku 1945 nacisty a v letech 1951 – 1969 a 1971 – 1989 komunisty. V součtu je to čtyřicet let, kdy nemohl pracovat veřejně, ale jen v ilegalitě. Tím energičtěji začal znovu po sametové revoluci, třebaže mu bylo už 88 let. Roku 1993 se přestěhoval do nově získaného střediska Obce křesťanů, do Modrého domu v Praze 7, Na Špejcharu 3. Tam působil doslova do posledního dechu, neboť zemřel 14. dubna 1995 při přípravě velkopátečního kázání. Dnes ho připomíná Galerie Josefa Adamce v druhém nadzemním podlaží.

Modrý dům (reprofoto 2019)

Od roku 2002, kdy to umožnil nový církevní zákon, je registrována jako „církev a náboženská společnost“.

Frank Peschel

Kde v Řetové bydleli příbuzní Zdenky Braunerové?

V předešlém článku o knězi Josefu Adamcovi jste se mohli dočíst, že Stránští, příbuzní Zdenky, pocházeli z chalupy čp. 51, jenže v době její návštěvy už chalupu vlastnili Truhlářovi.

Připomeňme si, co v románovém životopisu „Na křídle větrného mlýna“ František Kožík píše: *Odjela s Vilušem ještě do Řetové, kde chtěl navštívit nemocného přítele a ona rodiště babičky Braunerové.*

Bylo to údolí, jímž se vinul potok, na obou stráních stály dřevěné chaloupky, na lukách pod nimi bělidla. Řetová bylo sídlo tkalců; okna chaloupek svítila dlouho do tmy a odevšad bylo slyšet hrkání stavů.

Od jednoho vzdáleného příbuzného, který měl radost z její návštěvy, koupila asi třicet loktů plátna po dvaceti krejcarech.

I když bydlela jinde než Vilém, přišla se podívat na pokojík, kde dopisoval Pohádku máje.

– Okna proti sobě, ukazoval jí. – Mám rád, když mi padá slunce na papír.

V listopadu se konečně vrátila do Roztok.

Ani dnes tak nelze s jistotou říci, kdo mohl být tím vzdáleným příbuzným. Jednak je třeba vzít v potaz, že obchodník plátnem, vdovec Jan Stránský se v roce 1833 podruhé oženil a byl otcem dvanácti dětí celkem, ale i už zmíněný fakt, že syn Jan z prvního manželství chalupu v roce 1878 před odjezdem do Ameriky prodal.

Původní chalupa čp. 157
(Foto: Ing. V. Podhola, 1967)

Takže by jím mohl být jeho mladší nevlastní bratr Eduard, s manželkou Annou v té době bydlící v chalupě č. 157, kde u nich dožil svůj plodný život otec a jeho druhá manželka, ale dost možná že až Eduardův syn Jindřich, jemuž a jeho ženě Josefě chalupu rodiče odevzdali v roce 1895. Zda toto vše Zdenka před cestou znala nebo si zjistila na místě (faře?) se tak můžeme pouze dohadovat, na druhou stranu je pravda, že František Kožík prokazatelně čerpal fakta především z dochované korespondence sester Braunerových, takže jeho biografický román se vrací k dopisu jako žánru uměleckého dokumentu a lze litovat, že citace natolik konkrétní byla nejspíš odněkud opsána, jenže otázkou bez odpovědi tak dodnes zůstává, odkud.

Miloslav Renčín

Poznámka: Texty v uvozovkách převzal autor z jeho ručně psaných osobních vzpomínek, uchovaných v archivu Obce křesťanů v Praze. Antroposofie (*anthrōpos* - člověk a *sofia* - moudrost) je učení o samostatném poznání ducha s důrazem na sebevýchovu člověka. Vznikla jako protiváha teosofie (*theos* - Bůh).

A pro zvědavé více o Obci křesťanů na www.obec-krestanu.cz.

PŘÍVRAT

10. července, So	letní kino - Život je život od 21.15h za prodejnou od 18 h otevřeno pro všechny s občerstvením Na shledanou se těší společenství Miroslavova země.
31. července, So	letní kino - Modelář od 21.00h za prodejnou od 18.30 h zvěřinová kuchyně a grilování. Na shledanou se těší myslivci.
7. srpna, So	BecherCup od 12:30h hřiště u OÚ - turnaj v malé kopané občerstvení zajištěno
7. srpna, So	letní kino - Bourák od 21.00h za prodejnou od 18 h gurmánské posezení s mysliveckou kuchyní Na shledanou se těší FK Becherovka.
21. srpna, So	Dětský den za prodejnou, od 17 hodin
21. srpna, So	letní kino – 3Bobule od 20.00h za prodejnou Občerstvení zajištěno. Na shledanou se těší hasiči.
28. srpna So	Guláš festival – 11. ročník soutěže ve vaření guláše od 10h na návsi Doprovodný program: vyhlídkové lety, PĚNA, Veras Band - revival Věry Špinarové, „MAXIJEDLÍK“ - Jaroslav Němec, Katapult revival
17.-18. září Pá-So 	35. Přívratské vinobraní pátek od 17.30 hodin na návsi koncert skupin: Husý krk, Nežfaleš, The Fialky, Totální nasazení sobota od 13 hodin na návsi: bubenická show, Martin Maxa a Milan Pitkin, 12:piet, Anacreon, Alkehol Po oba dny odrůdová bílá i červená vína, burčák, křapáče, kuřata na roštu, atrakce pro děti, areál je zastřešen.
16. října So	BECHEROBRANÍ 021: tradiční slavnost č. 25 v sále U Coufalů od 19:09 hrají skupiny: T.B.A. + FernetŠok a další dobrodružství!

ŘETOVÁ

3.-9. července	Dětský tábor
24.-25. července	Řetovská pouť - na hřišti u tělocvičny
4. září, So	Cyklovýlet
25. září, So	Posvícenská zabíjačka

ŘETŮVKA

21. srpna, So	Myslivecká vycházka
28. srpna, So	Loučení s prázdninami - den s hasiči
3. září, Pá	Setkání starostů a pracovníků obcí Regionu Orlicko Třebovsko
11. září, So	Svěcení nového praporu Řetůvských hasičů
22. září, St	Sousedské posezení s jubilanty

Společenská kronika

NAROZENÍ

Ve druhém čtvrtletí roku 2021 se v Řetové Marii a Lukášovi Kovářovým narodil syn Radim, Ivě a Vratislavu Henychovým se narodil syn Vratislav.

SVATBY

Ve druhém čtvrtletí roku 2021 si své ano řekli Marcela Vaňousová z Přívratu a Zdeněk Roubal z Nového Města nad Metují.

Blahopřejeme

VÝROČÍ

Ve druhém čtvrtletí roku 2021 oslavili významná jubilea tyto občané:

60 let	paní Zuzana Pražáková z Řetové paní Milena Kolářová z Řetové pan Miroslav Dušek z Řetové	80 let	paní Božena Vaňousová z Řetové pan Rudolf Kaplan z Přívratu pan Stanislav Hudec z Řetůvky
65 let	paní Edita Šimková z Řetové paní Jaroslava Langrová z Řetové pan Pavel Felgr z Řetové paní Pavla Doležalová z Řetůvky	81 let	paní Jana Eliášová z Řetové pan Ota Čáslavka z Přívratu
70 let	pan Bohuslav Ducháček z Řetové pan Karel Šimek z Řetůvky	83 let	paní Hana Fišarová z Přívratu
75 let	paní Hana Teltscherová z Řetové paní Miloslava Benczová z Řetové pan Josef Vaňous z Přívratu	85 let	paní Jaroslava Kršková z Přívratu paní Marie Blanařová z Řetové
		86 let	paní Zdeňka Šimková z Řetové paní Věra Jansová z Řetůvky
		87 let	paní Libuše Gajdošíková ze Řetové
		90 let	paní Jana Betlachová z Řetové paní Bohumila Crhová z Řetové
		91 let	paní Zdeňka Patočková z Přívratu pan Pavel Jirsa z Přívratu
		93 let	pan Vladimír Voleský z Řetové pan Miloslav Novák z Řetůvky

Přejeme mnoho zdraví do dalších let!

ÚMRTÍ

Ve druhém čtvrtletí roku 2021 nás navždy opustili paní Marie Magda Betlachová a paní Miluše Pražáková z Řetové, pan Ladislav Vrabec, pan Tomáš Vavřín, paní Hana Holcová a pan Jiří Snítily z Řetůvky.

Čest jejich památce!

VZPOMÍNKY

Dne 5. července uplyne 10 let od chvíle, kdy nás navždy opustila manželka a maminka paní Libuše Holínková. Všem, kteří si vzpomenou, děkujeme. Vzpomíná celá rodina.

Společný čtvrtletní zpravodaj obcí Řetůvka, Řetová a Přívrát. Vydává OÚ Přívrát, OÚ Řetová a OÚ Řetůvka. Kontakt: bsl@seznam.cz. Vychází čtvrtletně a zdarma. Uzávěrka tohoto čísla 27. 6. 2021. Šéfredaktor: Ing. Vladimír Kolář (vk), redakční rada: Ing. Hana Šafářová (hš), Jana Kroulová (jk), Petr Štangler (pš), Pavlína Nováková (pn) Evidenční číslo MK ČR E 11170 u Ministerstva kultury České republiky. Tisk: Grantis Ústí nad Orlicí. Náklad 580 výtisků.

Obrazem

Uklidíme Česko

V dubnu se v Přívratu a Řetůvce konal sběr odpadků kolem obce. „Úlovky“ dokumentují tyto obrázky.

